



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. září 2017 samosoudkyní JUDr. Blankou Škrétovou

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa svědkyně a obžalovaného], s adresou pro doručování [adresa],

je vinen, že

v Liberci v ul. [ulice a číslo] a v ul. [ulice a číslo] ani jinde v době od 09.04.2015 do 4.1.2017, ačkoli si vyživovací povinnosti byl vědom a jeho majetkové poměry mu to, byť částečně, umožňovaly, jako otec neplnil řádně svoji vyživovací povinnost vůči svému synovi [celé jméno poškozeného], [datum narození] uloženou mu v ust. § 910 odst. 1, odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a specifikovanou mu rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 16.9.2014 pod č.j. 35 Co 18/2014-176 s právní mocí dnem 3.11.2014, kdy bylo výživné zvýšeno na částku 3.000 Kč, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky [celé jméno svědkyně], [datum narození] a od 12.11.2014 k rukám syna [celé jméno poškozeného], neboť tento se po dosažení 18. roku věku stále připravuje na budoucí povolání studiem 3. ročníku na Střední škole umělecké v Liberci a takto vznikl dluh na výživném vůči [celé jméno poškozeného], [datum narození] ve výši 63.000 Kč,

tedy

neplnil úmyslně svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce.

T í m spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání sedmi (7) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Odůvodnění:

Na obžalovaného byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba a skutkový stav, uvedený ve výroku tohoto rozsudku, byl zjištěn v hlavním líčení.

Obžalovaný shodně v přípravném řízení i v hlavním líčení vypověděl, že výživné na syna neplatil, protože se dostal do finanční tísně a nestačil výživné platit a splácet i dlužné výživné. V období, které je uvedeno v obžalobě, se živil příležitostnými brigádami, vlastní živnostenský list na stavební, montážní činnost a dopravu. Od května 2016 vykonával částečně práci číšníka v Penzionu [celé jméno obžalovaného], který patřil bratrovi, tam byl zaměstnaný na půl úvazku a vydělal si touto prací asi 6.000 Kč, provozováním dopravy pak přibližně 10.000 Kč měsíčně. Na placení výživného obžalovanému nezbývaly peníze, protože musel zabezpečit svou současnou rodinu. V přípravném řízení se obžalovaný vyjádřil k výdajům, kterou jeho současná rodina má, také uvedl, že měsíčně kouří cigarety za 900 Kč. Počátkem roku 2015 měl zdravotní problémy s trombózou nohy, léčil se v Krajské nemocnici v Liberci. Na nemocenské nebyl, protože je OSVČ. Se synem se dlouhodobě nestýká. Pokud byl v minulosti obžalovanému uložen ve věci Okresního soudu v Liberci spisové značky 4 T 94/2015 trest obecně prospěšných prací, tak tento nevykonával, protože nejprve v zimě nebyla práce a poté rozjel podnikání v dopravě a nestihl termín výkonu trestu.

V hlavním líčení byla vyslechnuta matka [celé jméno poškozeného], svědkyně [celé jméno svědkyně]. Z výpovědi této svědkyně bylo zjištěno, že v předmětném období obžalovaný na syna neplatil výživné vůbec. Obžalovaný neplatí výživné dlouhodobě, již asi od roku 2009, v pravidelných intervalech svědkyně podává trestní oznámení. Obžalovaný se synem nebyl v kontaktu. [celé jméno poškozeného] dovršil 18 let věku v roce 2015, v té době studoval na Střední umělecké škole v Liberci, předtím studoval v Praze. Studia ukončil k srpnu 2017 a již pracuje. Studium střední školy bylo finančně náročné, svědkyně se mu sice snažila pomáhat, ale nezvládala to, takže musel i pracovat a pracovní aktivity se pak neslučovaly se studiem, proto se syn rozhodl, že bude pracovat.

Z výpovědi svědka [celé jméno poškozeného] bylo zjištěno, že 18 let mu bylo v listopadu 2015, to ještě navštěvoval školu. Obžalovaný výživné neplatil vůbec. V té době studoval Střední uměleckou školu v Liberci, financovat školu bylo ale náročné, proto si musel přivydělávat, začal podnikat a ve škole musel opakovat ročník, protože tolik aktivit nezvládl. V září 2017 měl nastoupit do třetího ročníku, ale rozhodl se studium ukončit. V současné době podniká, má hudební klub a pohostinství. Klub byl otevřen 15. 9. 2015, finanční příjem z této činnosti kryl mimo jiné výdaje za školu. Ve škole měl problémy s matematikou a fyzikou, v poslední době před ukončením studia měl i problémy s docházkou. V době od dubna 2015 do ledna 2017 se s obžalovaným vůbec nestýkal, v poslední době bylo uhrazeno nějaké dlužné výživné, ale netuší, za jaké období.

Soud měl dále k dispozici listinné důkazy. Vyživovací povinnosti obžalovaného vůči synovi vyplývá z občanského zákoníku a byla konkretizována naposledy rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 16. 9. 2014, č.j. 35 Co 18/2014 – 176, kdy byla obžalovanému stanovena povinnost platit na syna [jméno] výživné v částce 3.000 Kč měsíčně. Skutečnost, že obžalovaný je otcem [celé jméno poškozeného], [datum narození], vyplývá z rodného listu. Ze zprávy Úřadu práce ČR, kontaktního pracoviště v [obec], bylo zjištěno, že v předmětné době disponoval úřad práce nabídkou volných míst vyhovujících dosaženému vzdělání obžalovaného s příjmem kolem 13.000 Kč měsíčně. Ze zprávy [jméno] [celé jméno

obžalovaného], Pension [celé jméno obžalovaného] bylo zjištěno, že obžalovaný tam byl zaměstnán na dohodu o pracovní činnosti od 8. 4. 2016 s měsíční mzdou 5.000 Kč. Při nástupu do zaměstnání obžalovaný oznámil existenci více exekucí, firma obdržela celkem 7 exekučních příkazů, což bylo zjištěno i z výpisu z Centrální evidence exekucí. Z lékařských zpráv Krajské nemocnice Liberec, a.s. bylo zjištěno, že se obžalovaný v květnu 2015 léčil pro akutní žilní trombosu. V lékařské zprávě datované 7. 5. 2015 je uvedeno, že obžalovanému byla doporučena postupná zátěž levé dolní končetiny a byla mu předepsána medikace. Pokud jde o studium [celé jméno poškozeného], ze zprávy Střední umělecké školy v Liberci, s.r.o., jejíž doplnění si soud vyžádal ještě v řízení před soudem, bylo zjištěno, že [celé jméno poškozeného] byl studentem denního studia, obor: Užité fotografie a média, od 1. 9. 2013, k datu 30. 8. 2017 studium přerušil na dva roky. Ve školním roce 2015/2016 opakoval druhý ročník pro neuspokojivé výsledky ve studiu, ve školním roce 2016/2017 postoupil do třetího ročníku. V tomto ročníku měl individuální plán přezkušování, který zvládal. Protože se mu nepodařila klasifikace zejména z odborných předmětů, došlo po vzájemné dohodě k přerušení studia. Ze zprávy JUDr. Petra Šmídka na č. l. 141 bylo zjištěno, že na základě vedené exekuce pod sp. zn. 131 EX 815/2017 bylo vymoženo 6.635 Kč na dlužné výživné.

Po zhodnocení shora uvedených důkazů soud dospěl k následujícímu závěru. Ačkoli obžalovanému povinnost platit výživné ukládá zákon i rozhodnutí soudu, které stanoví přesnou výši vyživovací povinnosti, po dobu, která přesáhla čtyři měsíce, tuto povinnost obžalovaný neplnil. Obžalovaný přitom měl v uvedené době příjmy z podnikání i bridády, případně mohl aktivněji využít nabídku volných pracovních míst a prací v zaměstnaneckém poměru si opatřovat dostatek finančních prostředků k tomu, aby mohl výživné hradit v plné výši. Namísto financování nákupu cigaret v měsíčním nákladu 900 Kč mohl obžalovaný tuto částku poukázat na výživu svého syna a platit tak výživné alespoň částečně. Obžalovaný však před placením výživného na syna [celé jméno poškozeného] upřednostnil zajištění potřeb své současné rodiny a matku [celé jméno poškozeného] a po dovršení 18 let věku i samotného [celé jméno poškozeného] ponechal, aby veškeré finanční náklady zajišťovali sami. [celé jméno poškozeného] tak jako student střední školy byl nucen současně i podnikat, aby si zajistil krytí svých potřeb.

Při právním posouzení jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný shora uvedeným jednáním neplnil úmyslně svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, tím spáchal přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kdy svým jednáním naplnil všechny znaky uvedené skutkové podstaty. Obžalovaný o své vyživovací povinnosti věděl, s matkou syna a ní s ním samotným nebyl v žádném kontaktu, nepodnikl dostatečné kroky k tomu, aby výživné hradil a mohl hradit v plné výši, čin tedy spáchal úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 tr. zákoníku. I když v r. 2015 [celé jméno poškozeného] dosáhl plnoletosti, nadále se, jak bylo zjištěno ze zprávy Střední umělecké školy v Liberci, s.r.o., studiem připravoval na budoucí povolání, kdy studentem této školy byl až do 30. 8. 2017, kdy studium na dva roky přerušil.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil všechny skutečnosti uvedené v ustanovení §§ 38, 39 tr. zákoníku. Posuzoval také polehčující a přitěžující okolnosti podle §§ 41, 42 tr. zákoníku. U obžalovaného soud jako polehčující okolnost zohlednil jeho doznání. Stran společenské škodlivosti jeho jednání je třeba negativně hodnotit dobu, po kterou trvalo neplacení výživného, což v konečném důsledku mělo za následek to, že syn obžalovaného, protože nezvládal současně studovat i podnikat, studium střední školy přerušil. Obžalovaný byl v minulosti 6x soudně trestán, pokud jde o první čtyři odsouzení, hledí se na něj, jako by odsouzen nebyl, neboť se ve stanovených zkušebních dobách podmíněného odsouzení osvědčil, v jednom případě dne 31. 10. 2012 vykonal uložený trest obecně prospěšných prací. Nyní projednávanou trestnou činnost však spáchal ve stanovené zkušební době podmíněného odsouzení, neboť ve věci Okresního soudu v Liberci spisové značky 2 T 95/2012 byl za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož

výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků. Skutečnost, že obžalovaný páchal projednávanou trestnou činnost ve zkušební době podmíněného odsouzení a šlo o její stejný charakter, soud hodnotil jako přitěžující okolnost. Dále ve věci Okresního soudu v Liberci spisové značky 4 T 94/2015 byl obžalovaný za přečin dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, které vykonal jen částečně. Je tedy nutné uvést, že v případě obžalovaného jde o speciální recidivu a vzhledem k tomu byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody spojený s jeho přímým výkonem, neboť nejprve podmíněně odložený trest odnětí svobody a ani trest obecně prospěšných prací nevedly k tomu, aby obžalovaný výživně pravidelně hradil. S ohledem na polehčující okolnost na straně obžalovaného mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s dozorem, neboť dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, trojmo. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 29. září 2017

JUDr. Blanka Škrétová
soudkyně